

ГЛАВА II.

Гольмо злощастіе отъ причина на едно безумно преслушаніе.

Маргарита бѣше една вѣдна сирота отъ ближно село. Та бѣше благочестива, съ тихъ и беселъ характеръ. Красно-то и росно-то ѝ лице показвало добрия ѝ разсѣдъкъ, и спорѣдъ тыя нейны качества княгинята се склони и ѝ избра за добра пазителница на малкия Генрихъ.

Млада-та мома послѣдва неотмѣнно сичкитѣ заповѣды на господарката си. Та постоянно застава да избършѣва заповѣдытъ ѝ, и се трудеше съ съчки начинъ да се не лиши отъ нищо. Защото обичаше и почиташе княгинитѣ, като най голѣмъ своѣмъ благодѣтѣлка, и мислеше себеси благополучна, че се удостоила да посеме грѣжѣтъ на достолюбовото ѝ чадо,